

בתי המשפט

א 024210/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 05/07/2006

בפני: כב' השופט ברנר חגי

התובע;

אטיאס רמי

בעניין:

נ ג ד

הנתבעת;

חברת סלפאן בע"מ

החלטה

1. התובע, עו"ד במקצועו, הגיש תביעה בסדר דין מקוצר לתשלום סך של 80,336 ₪ בגין חוב שכר טרחה עקב שירותים משפטיים שהעניק לנתבעת.
2. התביעה מורכבת מחיובי שכר טרחה כדלקמן:
 - (א) חיוב בסך 12,240 ₪, אשר שולם בהעברה בנקאית שבוטלה ביום 13.11.2005 על פי הוראת הנתבעת.
 - (ב) חיוב בסך 26,970 ₪ בגין הנחה שהתובע העניק לנתבעת וביטל לאחר מכן.
 - (ג) חיוב בסך כולל של 40,626 ₪ בגין ארבע חשבוניות עיסקה אחרונות, שהופקו בחודש דצמבר 2005.
3. הנתבעת ביקשה רשות להתגונן. היא טוענת כי שכרה את שרותיו של התובע בקשר לכניסת משקיע חיצוני לחברה (סבב השקעה ראשון). התובע ביצע את עבודתו בקשר לסבב ההשקעה הראשון בחודשים יוני ויולי 2005 וביום 22.7.2005 הוא שלח לנתבעת דרישת תשלום בסך 124,975 ₪, לפי תעריף שעת. הנתבעת מודה כי היה ידוע לה שהתובע מחשב את שכרו לפי תעריף של 125 דולר לשעת עבודה, אך היא טוענת כי דרישת התשלום היתה שערורייתית. עם קבלת הדרישה לתשלום הביע מנהל הנתבעת, שרון טל, את מחאתו החריפה בקשר אליה, ודרש את הפחתתה. בסופו של דבר, נקבע בחודש

בתי המשפט

א 024210/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 05/07/2006

בפני: כב' השופט ברנר חגי

אוגוסט 2005 כי התובע יעניק לנתבעת הנחה בסך של 5,000 דולר כולל מע"מ וכי התובע ימשיך להעניק לנתבעת שרותים משפטיים, והפעם בתעריף של 150 דולר לשעה כולל מע"מ. התובע נדרש על ידי הנתבעת כי מכאן ואילך, בטרם יתחיל בביצוע עבודה כלשהי, הוא ימסור לשרון טל הערכה של תשלום שכר הטרחה אותו ידרוש בתמורה לאותה עבודה. על בסיס הסכמות אלה המשיך התובע לספק לנתבעת שרותים משפטיים בחודש ספטמבר 2005 ואילך.

בתחילת חודש דצמבר שלח התובע לנתבעת חשבון עסקה מס' 202 מיום 2.12.2005 לתשלום סך של 6,260 ₪ (נספח ב-5 לתביעה). במקביל, נשלח חשבון עסקה מס' 203 מיום 2.12.2005 לתשלום סך של 7,516 ₪ (נספח ב-4 לתביעה). לטענת הנתבעת, מדובר בחיובים שאינם אלא פעולות לוואי שהיו דרושות באופן טבעי כהמשך לביצוע הפעולות המקצועיות בגינן שולם לתובע שכרו לפי דרישת תשלום מס' 180 מיום 22.7.2005. יתר על כן, רוב החיובים מקורם בתקלות בדיווח שמסר התובע לרשם החברות עוד בחודש יולי 2005 ולכן לא היה מקום לדרוש תשלום בגין טיפול בהסרת התקלות.

בחודשים נובמבר ודצמבר 2005 נדרש התובע לטפל בשני עניינים חדשים- נושא של הפרת זכויות יוצרים שיוחסה לנתבעת, והכנה לקראת סבב השקעה שני בנתבעת. ביום 2.12.2005 שלח התובע לנתבעת את חשבון מס' 204 ע"ס 18,689 ₪ (נספח ב-3 לתביעה), בגין טיפולו בנושא זכויות היוצרים. הנתבעת קיבלה חשבון זה בתדהמה, שכן מדובר בפעולות שהתובע ביצע באופן חד צדדי, בלא שהתבקש לבצען (למעט הכנת תגובה מיום 24.11.2005 בהתאם להנחיותיו של שרון טל).

באשר לסבב ההשקעה השני, נערכה ביום 7.12.2005 פגישה במשרדו של התובע אך הוא עצמו לא השתתף ברובה של הישיבה, אלא עודכן בסיומה אודות ההחלטות שקיבלו מנהלי הנתבעת. ביום 30.12.2005 שלח התובע לנתבעת את חשבון מס' 211 לתשלום סך של 8,159 ₪ (נספח ב-2 לתביעה). החשבון נשלח בגין פעולות שביצע התובע בקשר לסבב ההשקעה הראשון וכן בקשר לסבב ההשקעה השני. הנתבעת טוענת כי לא ביקשה מהתובע לבצע פעולות אלה, מה גם שמדובר בפעולות לוואי.

בתי המשפט

א 024210/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 05/07/2006

בפני: כב' השופט ברנר חגי

ביום 1.1.2006 הודיעה הנתבעת לתובע על הפסקת ההתקשרות עימו.

4. הנתבעת הודיעה במסגרת בקשתה למתן רשות להתגונן, כי היא מוכנה לשלם לתובע את הסך של 12,240 ₪ אשר שולם בהעברה בנקאית שבוטלה ביום 13.11.2005 על פי הוראת הנתבעת, בכפוף לתיקון הדיווחים השגויים לרשם החברות, שחרור מניות המוחזקות בידי התובע ומסירת מסמכים שונים המצויים אצלו.

באשר לחיוב בסך 26,970 ₪ בגין הנחה שהתובע העניק לנתבעת וביטל לאחר מכן, הנתבעת טוענת כי מדובר בהנחה שניתנה לה עקב מופרזותה של דרישת התשלום מס' 180 וממילא מדובר בהנחה שלא ניתן לבטלה.

באשר לחוב בגין חשבונות עסקה מס' 202, 203, 204 ו- 211, בסך כולל של 40,626 ₪, הנתבעת טוענת כי מגיע לתובע סכום של 2,500 דולר בצירוף מע"מ, בכפוף לתיקון הדיווחים השגויים לרשם החברות, שחרור מניות המוחזקות בידי התובע ומסירת מסמכים שונים המצויים אצלו.

5. אין ממש בטענת הנתבעת לפיה לא נכרת הסכם שכר טרחה בינה לבין התובע. ביום 6.9.2005 שלח התובע לנתבעת דואר אלקטרוני ובו העלה על הכתב את הסיכום בענין שכר הטרחה, לרבות ההנחה בסך 5,000 דולר, ושרון טל אישר זאת בדואר אלקטרוני חוזר, במילים: "אין בעיה" (נספח א' לתביעה). ראה לענין זה את הודאתו של שרון טל בע' 1 לפרוטוקול. הסכם שכר טרחה אינו חייב להעשות בצורה פורמלית כזו או אחרת, וגם אינו חייב להערך בכתב (הגם שמטבע הדברים העלאתו על הכתב רצוייה), ודי בחילופי הדואר האלקטרוני בין הצדדים, כדי להעיד על קיומו.

6. אין ממש בהסתייגותה של הנתבעת מחשבון מס' 180. בענין זה הוחלפו שדרי דואר אלקרוני בין הצדדים (מוצג ת/1) ביום 8.8.2005, והשורה התחתונה היתה שהנתבעת הסכימה לשלם חוב זה:

בתי המשפט

א 024210/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 05/07/2006

בפני: כב' השופט ברנר חגי

"הסכמנו לשלם את כל הכסף עבור העבודה הזאת ואין כאן ויכוח. לאחר ששמעתי את חילופי הדברים בין באי כוחי לבין הצד שכנגד אני מבקש להוסיף כי זה הוסכם בכפוף להנחה." (ע' 2 לפרוטוקול)

ראה גם שדר אלקטרוני של שרון טל מיום 21.8.2005, מוצג ת/3, בו כתב לתובע כי הוא מבקש הנחה **"עבור עבודה ראויה שביצעת."**

שרון טל גם אישר בחקירתו כי הביע שביעות רצון מהעבודה בגינה נשלח חשבון מס' 180 (ע' 3 לפרוטוקול).

7. מתלונתו של שרון טל נגד התובע, מיום 25.4.2006, שנשלחה ללשכת עורכי הדין, עולה כי שרון טל ידע שההנחה בסך 5,000 דולר הותנתה בהמשך שכירת שרותיו של התובע (ראה ע' 2 לתלונה מוצג ת/2) ובכך שהנתבעת תידרש לשלם את סכום ההנחה לאחר שיוטב מצבה הכספית. בע' 2 לתלונה נרשם כי **"בלית כל ברירה קיבלה המתלוננת את דרישותיו של עו"ד רמי אטיאס ..."**

8. אין ממש בטענותיה של הנתבעת כאילו התובע הוא שמסר דו"ח הקצאה שגוי לרשם החברות. הדברים עלו באופן ברור מחקירתו של שרון טל וגם מחילופי דואר אלקטרוני ביום 27.12.2005, בו הבהירה לו עו"ד לזי כפרי ממשרדו של התובע כי הדיווח שנשלח לרשם החברות היה מדוייק, ומקור הטעות הוא אצל רשם החברות. שרון טל כתב לתובע: **"לא טענתי לטעות שלכם"** (מוצג ת/5). שרון טל גם הודה בחקירתו: **"זה נכון שעקב טעות של רשם החברות נרשם מספר מניות כפול מזה שדווח לך עליו בדוח הקצאת המניות"** (ע' 4 לפרוטוקול). עוד עולה משדר אלקטרוני מיום 3.1.2006 (מוצג ת/4) שהתובע הודיע לנתבעת כי פנה לרשם החברות בבקשה לתקן את הטעות כבר ביום 28.12.2005. הנתבעת קיבלה הודעה זו (ראה הודאתו של שרון טל בע' 4 לפרוטוקול).

שרון טל גם לא היה מסוגל להצביע על חיוב כלשהו שהנתבעת חוייבה בו בגין הטיפול בתקלה שנפלה אצל רשם החברות (ראה ע' 6 לפרוטוקול). משמע, אין ממש בטענה כאילו הנתבעת חוייבה בתשלום בענין זה.

בתי המשפט

א 024210/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 05/07/2006

בפני: כב' השופט ברנר חגי

9. שרון טל אישר בחקירתו כי התובע סירב בכל תוקף לנקוב מראש בהערכה כוללת של עלות הטיפול המשפטי (ע' 4 לפרוטוקול). חרף זאת, הנתבעת החליטה להמשיך ולשכור את שירותיו של התובע, למרות שכבר ידעה, מאז חודש יולי 2005, מהי שיטת החיוב של התובע ולאילו סכומים עלולים להגיע החשבונות ששלח לה.

10. הפעם הראשונה בה יש תיעוד לדרישה של הנתבעת מהתובע כי כל פעולה או הזמנת שירות חייבת אישור בכתב מצידה, היא מיום 12.12.2005 (ראה שדר אלקטרוני נספח ג' לתצהירו של טל). בתכתובות קודמות יש אמנם ביטוי לנסיון להתמקח על גובה החשבון, אך אין כל דרישה או התנייה באישור בכתב ומראש של כל עבודה. החשבונית היחידה שהופקה לאחר מועד זה היא חשבונית מס' 211, וגם בה, חלק מהפעולות המשפטיות בוצעו לפני יום 12.12.2005.

11. אין לנתבעת כל הגנה ביחס לחיוב בסך 12,240 ₪, אשר שולם בהעברה בנקאית שבוטלה ביום 13.11.2005 על פי הוראת הנתבעת. מדובר בחוב שאינו שנוי במחלוקת. אין מקום לקבל את התניית התשלום בתיקון טעויות שנפלו אצל רשם החברות. התובע אינו אחראי לטעויות שהתרחשו אצל רשם החברות ועל כן אינו חייב כעת לפעול לתיקון התקלה, לאחר שהעסקתו הופסקה. התובע הגיע להסדר דיוני עם הנתבעת ביום 8.6.2006 לפיו ימסור לה את כל המסמכים ויחתום על המסמכים הדרושים לשם העברת המניות המוחזקות אצלו בנאמנות. אין כל טענה כי התובע לא עשה כן.

12. אין לנתבעת הגנה ביחס לחיוב בסך 5,000 דולר, כולל מע"מ, בגין הנחה שבוטלה. הנתבעת ידעה היטב, ולמעשה הסכימה לכך, שמדובר בהנחה מותנית, והתנאי הוא המשך העסקתו של התובע. היא טוענת אמנם בסיכומיה כי בפועל קיימה את התנאי, שכן המשיכה להעסיק את התובע גם לאחר חודש ספטמבר 2005, אך יש לזכור כי העסקתו של התובע הופסקה באופן חד צדדי כבר ביום 1.1.2006, במכתב בוטה בו הואשם התובע במשלוח "חשבוניות הזויות", וברור כי לא להמשך העסקה כזו התכוון התובע כאשר הסכים ליתן לנתבעת הנחה מותנית. הדברים מקבלים משנה תוקף לנוכח העובדה שהנתבעת סרבה לשלם את שכרו של התובע בגין העבודה שביצע בעקבות המשך ההתקשרות. נזכיר כי

בתי המשפט

א 024210/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 05/07/2006

בפני: כב' השופט ברנר חגי

ההנחה הותנתה "בכפוף להמשך הקשר באופן מלא עם משרדנו." אין עסקינן בהעסקה שהופסקה כעבור תקופה ממושכת, או בתום פרוייקט, אלא בהעסקה שנקטעה באיבה, בעיצומה של העבודה המשפטית, ולכן אין לומר כי נתקיים התנאי לכך שההנחה תהפוך למעשה עשוי שאינו ניתן עוד לביטול. גם אם הנתבעת סבורה כי החיוב אשר בגינו ניתנה ההנחה היה מופרז, אין לכך דבר וחצי דבר עם העובדה שההנחה היתה מותנית, והחוב שבגינו ניתנה לא היה שנוי במחלוקת אמיתית. לו ביקשה הנתבעת להסתייג מהתנאי שבו הותנתה ההנחה, היה עליה להודיע על כך לתובע מבעוד מועד, אך היא נהגה אחרת, והסכימה להתנייה.

13. באשר לחשבונות 202, 203 ו-204, הן נמסרו לנתבעת ביום 2.12.2005, ולמרות זאת החליטה הנתבעת לפנות אל התובע לצורך בדיקת אפשרות כי יטפל בסבב השקעה שני (ראה ע' 5 לפרוטוקול), ואף ניהלה במשרדו ישיבת הנהלה ביום 7.12.2005, מה שמלמד כי בזמן אמת לא סברה שקיים פגם בחשבונות אלה.

14. הנתבעת גם לא טרחה לפרט לגבי החיובים הכלולים בחשבונות אלה, מדוע מדובר בחיובים בלתי מוצדקים או שגויים, אלא העלתה טענות כלליות וסתמיות. נזכיר כי מי שמבקש רשות להתגונן חייב לפרט היטב את הגנתו. אין הוא יכול להסתפק בהעלאת טענות כלליות וסתמיות בעלמא, כפי שנעשה כאן (ראה ע"א 396/88, ראובן נ' גן יאשיה, פ"ד מד(1) 549, 556).

עוד ראוי לציין כי:

"כלל גדול הוא כי נתבע המבקש רשות להתגונן חייב להכבד ולהיכנס לפרטי הענין שעליו מבוססת הגנתו. טענה סתמית "אינני חייב" אינה מספקת ואינה מזכה ברשות להגן... טענה סתמית "אינני חייב" אינה טענת עובדה שניתן להוכיחה בראיות אלא מסקנה משפטית וספק אם בכלל מקומה בתצהיר בלי שהונחו היסודות העובדתיים לביסוסה."

ע"א 688/89 הילולים (אריזה ושוק) נ' בנק המזרחי המאוחד פ"ד מה(3), 188, עמ' 199-200. ראה גם ע"א 2418/90 רלפו (ישראל) בע"מ נ' בנק למסחר בע"מ פ"ד מז(5), 133, עמ' 138-139.

בתי המשפט

א 024210/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 05/07/2006

בפני: כב' השופט ברנר חגי

15. הנתבעת אף הודתה בחובתה לשלם מתוך סכום החשבונות הנ"ל סך של 2,500 דולר בצירוף מע"מ, אך סתמה ולא פירשה כיצד נערך התחשיב העומד בבסיס נכונותה זו.
16. יתר על כן, מדובר בחשבונות עיסקה מפורטים ביותר, המציינים מתי בדיוק נרשם כל חיוב ומה היתה הפעולה המשפטית המדוייקת שבוצעה ואשר בגינה נרשם החיוב. בנסיבות אלה, ניתן היה לצפות ביתר שאת מהנתבעת לפרט מדוע היא סבורה שחיוב כזה או אחר אינו מוצדק.
17. באשר לטיפול בנושא הפרת הסימן המסחרי, בגינו נשלח החשבון מס' 204, שרון טל מציין בתצהירו כי שוחח עם התובע בענין זה ואף קיים עימו פגישה לצורך הכנת מכתב תגובה. פשיטא שעורך דין האמור לייעץ ללקוחו, אמור להכין את עצמו ולבדוק חומר משפטי, ככל שהדבר דרוש לצורך מתן ייעוץ מקצועי. השירות המשפטי אינו מתמצה רק בזמן הדרוש לצורך קיום השיחות והפגישה, ולצורך ניסוח מכתב התגובה. עינתי ברשימת החיובים בגין פרשה זו, ועולה כי נעשתה עבודת הכנה ובדיקה משפטית קודם למשלוח מכתב התגובה בשם הנתבעת. אינני סבור כי העובדה שהסכסוך הוסדר לבסוף על ידי שרון טל עצמו, ולא על ידי התובע, מצדיקה המנעות מתשלום שכרו. עוד יש לציין כי ההודעה של שרון טל לתובע כי אין עוד צורך בהמשך הטיפול בענין הסימן המסחרי היא מיום 12.12.2005 (נספח ו- 1 לתצהירו). החיובים הם בגין תקופה שקדמה להודעה זו.
18. עוד ראוי לציין כי לקראת סבב ההשקעה השני הנתבעת פנתה אל משרדי עורכי דין נוספים כדי לקבל הצעת מחיר, ולבסוף החליטה לשכור את שרותיו של התובע, למרות שלדברי שרון טל המשרדים האחרים דיברו על שכר טרחה גלובאלי (ע' 3 לפרוטוקול). משמע, שיטת החיוב השעתי דווקא הועדפה על ידי הנתבעת, וזאת לאחר שכבר היתה מודעת להיקף הכספי הנובע משיטה כזו, בעקבות חשבון מס' 180 מחודש יולי 2005.
19. באשר לחשבון מס' 211, הרי שמדובר בחשבון המסתכם בעשר ורבע שעות בלבד. רובו ככולו מתייחס לפעולות שביצע התובע בתוקף תפקידו כנאמן, מכח הסכם נאמנות מיום 20.7.2005, מוצג ת/6, ולפי ס' 15 לאותו הסכם הוא זכאי לתשלום בסך 150 דולר בגין כל

בתי המשפט

א 024210/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 05/07/2006

בפני: כב' השופט ברנר חגי

שעת עבודה. בנוסף, ישנו בו חיוב של כשעתיים וחצי מיום 7.12.2005, בקשר לשיבת דירקטוריון הנתבעת. אינני סבור כי חיובים אלה מופרזים על פניהם או שיש בהם משום יצירת עבודה משפטית יש מאין, במטרה לייצר חיובי שכר טרחה, בניגוד להנחייתו של שרון טל (שניתנה רק ביום 12.12.2005, לאמור, לאחר ישיבת הדירקטוריון). עוד אני סבור כי הוראתו של שרון טל אינה גוברת על חובתו של התובע לבצע פעולות המתחייבות מתפקידו כנאמן מכח הסכם הנאמנות מוצג ת/6, כל זמן שהתובע לא שוחרר מתפקידו כנאמן.

20. סוף דבר, הבקשה נדחית. התובע זכאי ליטול פסק דין כמבוקש בכתב התביעה, בתיקון אחד, והוא, הפחתת סכום המע"מ החל על הסך של 5,000 דולר, אשר התובע הודה כי נתבע בטעות. הנתבעת תשלם לתובע שכ"ט עו"ד בגין הבקשה בסך 7,500 ₪ בצירוף מע"מ כחוק. לא מצאתי לנכון לפסוק שכ"ט בשיעור גבוה יותר, כפי שמבקש התובע בסיכומיו, בהעדר כל פרופורציה בין הסכום הנדרש לבין גובה התביעה, מה גם שהתובע יהיה זכאי ממילא לשכ"ט נוסף לפי התעריף המינימלי המומלץ, בגין עצם הגשת התביעה.

21. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום ט' בתמוז, תשס"ו (5 ביולי 2006) בהעדר הצדדים הנ"ל.

חגי ברנר, שופט